

DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Tarragona, 3 de desembre de 2012

Manifest "Tothom igual, tothom diferent"

Consell Municipal de la Discapacitat

En aquest Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, el Consell Municipal de la Discapacitat, que està representat per vint-i-sis entitats de la ciutat, posa de manifest que hem de seguir treballant per assolir nous avenços socials i lluitar contra el desmantellament dels drets que creiem ja consolidats.

Ahir els carrers de Madrid es van omplir de persones amb discapacitat i del seu entorn (familiars, professionals, amics) en una gran marxa convocada pel **Cermi** sota el lema **Derechos, Inclusión y Bienestar a Salvo. La discapacidad movilizada**, amb un argumentari de contestació activa davant aquesta regressió de la protecció social.

Ecom, des de la discapacitat física, recorda que el risc d'exclusió social de les persones amb discapacitat és molt més gran, donat el greuge comparatiu que tenen respecte la resta de la societat pel sobre esforç econòmic que s'ha de fer per poder desenvolupar en igualtat d'oportunitats les seves vides.

Així demana:

- l'aturada de les retallades en els drets reconeguts per l'anomenada *Llei de la Dependència*;
- el dret de les persones amb discapacitat física a viure en ambients desinstitucionalitzats (dret de viure a la pròpia llar, per exemple);
- el desenvolupament de l'assistent personal per a persones dependents;
- la igualtat d'oportunitats en l'accés al món del treball i el manteniment, amb un finançament digne, del model català de treball protegit, d'inserció sociolaboral a l'empresa ordinària i de formació.

Com assenyala l'Associació de Parkinson Comarques de Tarragona, actes com aquests permeten que diferents col·lectius de persones que pateixen alguna discapacitat i les seves famílies siguin reconeguts, es facin visibles i puguin expressar les seves necessitats. I puntualitza que les associacions donen veu i representen a les persones afectades però es molt necessari que el poder públic i tota la societat s'impliquin.

Des de l'Escola SOLC manifesten amb convicció voluntats i drets:

1. Volem que tots els nens siguin feliços i que tots puguin anar a l'escola i que l'escola tingui els recursos humans i material per donar-nos a cada un de nosaltres el que necessitem.
2. Tenemos derecho a divertirnos, a puestos de trabajo para los que estamos preparados para desempeñar y a tener la misma calidad de educación.

El Centre Ocupacional ONADA aporta les reivindicacions expressades per cinc dels seus membres:

- “Volem que els polítics no ens retallin en els nostres drets; que entenguin els nostres problemes”. (Elizabet Miró).
- “ volem tenir dret a una feina i que les empreses ens donin l'oportunitat de tenir un treball”(Silvia Moreno).
- “ Tener acceso a todos los locales de ocio, que tengan rampas i lavabos adaptados”. (Jordi Blesa).
- “Queremos que haya mas facilidad para ayudas para la gente que necesita silla de ruedas” (Jordi B.)
- “ volem que arreglin les boreras dels carrers, per que la gent no caigi, I també que es respecti les zones de parking reservades per persones amb discapacitat”, (Monica Robles I Eva Santos).

L'alumnat del Col·legi Públic d'Educació Especial SANT RAFAEL fa un seguit d'interessants reflexions que cal no oblidar:

- La discapacitat no ha de ser motiu d'exclusió.
 - La discriminació és el principal impediment de les discapacitats.
- Els nens especials no esperen ser curats sinó compresos.

- Els nens que no poden caminar estiguin en cadira de rodes, no volen tindre barreres arquitectòniques. (Mustafá Messaudi).

Des de la vivència de la malaltia mental, l'Associació Ment i Salut **LA MURALLA**:

Manifesta la necessitat d'informar y formar a la societat dels trastorns mentals per evitar el desconeixement i el rebuig, les persones amb malaltia mental poden portar una vida normalitzada com qualsevol altra persona. Són molts els exemples de aquell que tenen una família, una xarxa social i una feina, en definitiva un projecte de vida.

Es manifesta el dret de treballar del malalt mental ja sigui en una feina protegida o en una feina normalitzada. És molt important que les persones que tinguin una malaltia mental puguin treballar per aconseguir una rutina diària que els faciliti la construcció d'un model de vida i una integració en la societat.

Per últim i no menys important es demana el recolzament de l'administració ja que més que mai en aquests moments de crisi ens trobem vulnerables davant les seves decisions i demores en els pagaments.

De fet, el manifest de **COCARMI**, representació de les estitats catalanes, recordar als nostres governants que les entitats de la discapacitat no poden considerar-se en cap cas una despesa, sinó que han de ser tractades com a col·laboradores essencials de la seva política social, ja que amb el temps han esdevingut peça clau en l'atenció a les persones més vulnerables de la societat.

La comunitat sorda , a agrupada en **ASOTARCO**, que treballa en la seva visibilització, reivindica els aspectes que segueixen:

- Reconocimiento de la lengua de signos como una lengua más, por lo que pedimos respeto hacia ella y hacia quienes la signan.

- Contra las barreras de comunicación. Necesitamos tener intérpretes de Lengua de Signos más rápidamente y de una forma más asequible.
- No a los recortes en subvenciones. Necesitamos ayudas para nuestras asociaciones y locales sociales.
- Privar a los niños sordos de intérprete en las escuelas es condenarlos a la ignorancia y al fracaso escolar.
- Derecho a un trabajo y a un salario digno. Las personas sordas podemos hacerlo todo menos oír.
- Que la administración nos ponga en todos los eventos importantes un intérprete de lengua de signos, para así dejar de sentirnos marginados frente al resto de la sociedad por falta de información.

Per acabar, ens afegim a la demanda del COCARMÍ quan davant l'evident deteriorament de la que havia de ser la quarta pota de l'Estat del Benestar, l'atenció als grups més vulnerables de la nostra societat, s'interpel·la a les entitats, als familiars i als mateixos afectats per a que siguin valents per fer valer els seus drets i denunciïn qualsevol situació d'injustícia o discriminació que puguin estar patint.

Només amb la força de tots podem recuperar uns drets que han costat dècades de reivindicacions aconseguir i que no podem permetre que la crisi rebaixi a la mínima expressió.

**Cap retallada de drets socials a les persones amb discapacitat ;
respecte cap a la seva vulnerabilitat!**